

saptanmadı. Olguların semptomların başlamasından hastaneye başvurdıkları ortalama süre ise $2,53 \pm 1,42$ gündü, bu süre testin pozitif bulunduğu olgularda biraz daha kısa olsa da aradaki fark istatistiksel olarak anlamlı değildi. Olguların 10'u grip aşısı yaptırmış olup bu olgulardan ikisinde hızlı tanı testi pozitif olarak bulunmuştu ($p > 0,05$). İlk 48 saat içinde başvuran influenza hızlı tanı testi pozitif olarak değerlendirilen üç hastaya antiviral tedavi (iki hasta oseltamivir, bir hasta zanamivir) başlandı.

SONUÇ: Viral infeksiyonların tanısı seroepidemiolojik incelemelerle konabilmektedir. Hızlı güvenilir ve kullanımı kolay bir test olan hızlı tanı testleri influenza tanısında da kullanılabilir. Hızlı tanı gereksiz antibiyotik kulanımı azaltırken uygun hastalarda antiviral tedavi başlanmasını kolaylaştırmaktadır.

İnfluenza benzeri yakınması olan hastaların semptom ve bulguları

Semptomlar (n=%)	İnfluenza testi negatif olgular n=72 (%)	İnfluenza testi pozitif olgular n=28(%)	p
Berrak burun akıntısı	48 (66.6)	23 (82.1)	>0.05
Halsizlik	42 (58.3)	19 (67.8)	>0.05
Kuru öksürük	41 (56.9)	15 (53.6)	>0.05
Baş ağrısı	39 (54.2)	14 (50)	>0.05
Ateş	34 (47.2)	13 (46.4)	>0.05
Kas ağrısı	27 (37.5)	13 (46.4)	>0.05
Semptomların başlamasından sonra geçen süre	3.18 ± 3.5	2.8 ± 1.9	>0.05
Yaş	31.5 ± 11.7	33.8 ± 11.2	>0.05

[S36][Sözlü Sunu 8, 19 Kasım 2005]

Klinik Örneklerden İzole Edilen Enterokok Kökenlerinin Duyarlılıklarının İncelenmesi

Darka Ö, Ekmen MC, Çoban AY, Acuner İÇ, Birinci A, Durupınar B

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi Mikrobiyoloji ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Samsun

Normal insan barsak florasında bulunan enterokoklar, fırsatçı patojen infeksiyonlara yol açmaktadırlar. Bu bakteriler idrar yolu infeksiyonlarına, cerrahi yara infeksiyonlarına, menenjit, bakteriyemi ve endokardit gibi hastane kaynaklı infeksiyonlara yol açarlar. Bu çalışmada, değişik klinik örneklerden soyutlanan enterokok türlerinin çeşitli antibiyotiklere duyarlılıklarının belirlenmesi planlandı. Çalışmaya Ağustos 2004-Ağustos 2005 tarihleri arasında Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Bakterioloji Laboratuvarına gelen çeşitli klinik örneklerden soyutlanan 421 enterokok suşu dahil edildi. Konvansiyonel yöntemler ve VITEK 2 (bioMerieux, Fransa) otomatize sistemi ile suşların %66.7'si *E. faecalis*, %33.3'ü *E. faecium* olarak tanımlandı. İzole edilen *E. faecalis* ve *E. faecium* suşlarının penisilin, yüksek düzey gentamisin, teikoplanin ve vankomisin antibiyotiklerine duyarlılıkları VITEK 2 (bioMerieux, Fransa) sisteminde AST-P524 kartları ile çalışıldı. *E. faecalis* suşlarının %36'sı penisiline, %32'si yüksek düzey gentamisine dirençli bulunurken vankomisin ve teikoplanine dirençli suş saptanmamıştır. *E. faecium* suşlarının ise %90'ü penisiline, %70'i yüksek düzey gentamisine dirençli bulunurken kandan izole edilen bir suşta vankomisin ve teicoplanin direnci saptanmıştır. Çalışılan 421 suşun %45.3'ü (191) idrar örneklerinden soyutlanmıştır. 191 idrar örneğinin %71.2'si *E. faecalis*, %28.8'i *E. faecium* olarak tanımlandı. İdrardan izole edilen *E. faecalis* ve *E. faecium* suşlarının direnç oranları sırasıyla nitrofurantoine %3 ve %20, siprofloksasine %56 ve %36 olarak bulundu.

[S37][Sözlü Sunu 8, 19 Kasım 2005]

Tavşanlarda Deneysel Olarak MRSA İle Oluşturulmuş Burun Enfeksiyonunda Mupirosin ve Propolis Etkinliğinin Karşılaştırılması

Önlen Y¹, Duran N², Altuğ ME³, Savaş L¹, Yakan S³, Atik E⁴, Aslantaş Ö⁵

¹Mustafa Kemal Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hast. ve Klinik Mik. AD, Hatay

²Mustafa Kemal Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Mikrobiyoloji ve Klinik Mik. AD, Hatay

³Mustafa Kemal Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Cerrahi AD, Hatay

⁴Mustafa Kemal Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Patoloji AD, Hatay

⁵Mustafa Kemal Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Mikrobiyoloji AD, Hatay

AMAÇ: Bu çalışmada tavşanlarda metisilin dirençli *Staphylococcus aureus* (MRSA) ile deneysel olarak oluşturulan burun enfeksiyonlarının tedavisinde propolisin antibakteriyel etkisi ile propolisin mupirosin üzerindeki sinerjik etkisinin varlığı araştırılmıştır.

YÖNTEM-GEREÇLER: Deneysel 26 adet Yeni Zelanda tavşanı üzerinde yapıldı. Tavşanların burunlarına 1×10^6 cfu/ml olacak şekilde hazırlanmış olan MRSA (ATCC 33591) süspansiyonundan damlatılarak enfeksiyon oluşturuldu. Bakteri inokülasyonundan 96 saat sonra enfeksiyon varlığı kontrol kültürleri alınarak doğrulandı. Tavşanlar dört gruba ayrılarak aşağıdaki şekilde tedavileri yapıldı: 1. grup topikal mupirosin ve propolisin etanolik ekstresi (MP) ile, 2. grup topikal mupirosin ile, 3. grup yalnız propolisin etanolik ekstresi ile tedavi edilirken, 4. grup kontrol grubu olarak seçildi (bu gruptaki tavşanlara PBS verildi). Tedavi 7 gün, günde 3 kez olarak uygulandı. Tedavi bitiminde burunda enfeksiyon skorlaması yapıldı ve swaplarla her burundan tüm nazal mukoza yüzeyine sürülerek alınan örnekler önceden hazırlanmış olan 10 ml serum fizyolojik solüsyonuna alındı. Örneklerin ekimleri yapılarak koloni sayımı yapıldı. Ayrıca, nazal mukozadan alınan smear örnekleri lamlara yayılıp Giemsa boyası ile boyanarak ışık mikroskopunda incelendi.

BULGULAR: MP ile tedavi edilen grupta koloni sayısının diğer gruplara göre anlamlı derecede düşük olduğu bulundu [MP ile; mupirosin grubu arasında ($p < 0,05$), propolis grubu arasında ($p < 0,05$), kontrol grubu arasında ($p < 0,05$)]. Bununla birlikte mupirosin ve propolis grubu arasında istatistiksel olarak bir fark yoktu ($p > 0,05$). Sitolojik incelemede ise MP ile tedavi edilen tavşanlarda normal sitolojide skuamöz epitel hücreleri izlenirken, inflamasyon, atipi ya da mikroorganizma görülmedi. Mupirosin ile tedavi edilen tavşanlardan 1 tanesinde hafif lökositoz görülürken diğer 6 tavşanda normal sitolojik bulgular izlendi. Propolis ile tedavi edilen tavşanların ise 5'inde orta derecede lökositoz, 2 tavşanda ise normal mukoza bulguları saptandı. PBS ile tedavi edilen tavşanların burun yaymalarında ise oldukça yüksek oranda lökositoz ve skuamöz epitel hücreleri tespit edildi.

SONUÇLAR: Bu çalışmada propolisin MRSA ile oluşturulmuş burun enfeksiyonunda antibakteriyel etkisinin varlığı tespit edilmiştir. Ayrıca, mupirosin ve propolis kombinasyonunun tedavi edici etkisinin hem propolis hemde mupirosinden daha güçlü aktivite gösterdiği tespit edilmiştir.